

III. Directie Bestuurszaken

III/DBZ/7 Onderhandelingscomité - oprichting en werking

1. Bespreking

Gelet op de hoogdringendheid tot oprichting van het onderhandelingscomité aan de UGent, o.a. met het oog op de behandeling van hangende personeelsdossiers (waaronder het aangepaste ATP-reglement zoals goedgekeurd door het Bestuurscollege van 10 september 2009), wordt dit onderwerp aan de agenda van dit Bestuurscollege toegevoegd.

1.1. Algemeen kader

Tot 1 september 2009 vielen de publiekrechtelijke universiteiten (Universiteit Gent, Universiteit Antwerpen en Universiteit Hasselt) onder de toepassing van de wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekking tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel (hierna "de wet van 19 december 1974"). Dat betekende dat in het *basisoverlegcomité* tussen het universiteitsbestuur en de personeelsafgevaardigden overleg gepleegd werd¹ (zie voor een algemeen kader ook de nota als *bijlage 1*), terwijl de formele onderhandelingen in principe in het *sectorcomité X* moesten gebeuren. In sectorcomité X voerde de Vlaamse Regering de onderhandelingen met de afgevaardigden van het personeel, waarbij afgevaardigden van het universiteitsbestuur als technici voor de overheid aanwezig waren. In de praktijk werd er echter meestal binnen de universiteit al een voorafgaande consensus met de personeelsafgevaardigden bereikt waardoor de werkwijze binnen sectorcomité X voor alle partijen veelal een overbodig formalisme geworden was dat niet meer strookte met de steeds grotere autonomie van de universiteiten. Slechts één van de drie publiekrechtelijke universiteiten (met name de UGent) kwam ook effectief nog onderhandelen in sectorcomité X.

Binnen de vorige Vlaamse Regering was overeengekomen om nog voor het einde van de lopende legislatuur een initiatief te nemen om het sectorcomité X niet meer te gebruiken als onderhandelingsorgaan voor de publiekrechtelijke universiteiten en om van de medezeggenschapsorganen in deze universiteiten volwaardige onderhandelingsorganen te maken.

¹ Er bestond een Basisoverlegcomité voor de Universiteit Gent (BOC UGent) en een Basisoverlegcomité voor de sociale sector van de Universiteit Gent (BOC Sociale sector UGent). Beide Basisoverlegcomités vormden samen het Tussenoverlegcomité voor de Universiteit Gent (TOC UGent). Het BOC UGent en het BOC Sociale sector UGent waren bevoegd voor de aangelegenheden die uitsluitend betrekking hebben op de personeelsleden van de UGent respectievelijk van de sociale sector van de UGent, met inbegrip van het tewerkgestelde patrimoniumpersoneel, op wie de Wet van 19 december 1974 en het Koninklijk Besluit van 28 september 1984 tot uitvoering van deze wet van toepassing is.

Het BOC UGent, het BOC Sociale sector UGent en het TOC UGent werden voorgezeten door de rector, met de directeur Bestuurszaken als plaatsvervanger.

In het BOC UGent, het BOC Sociale sector UGent en het TOC UGent waren de drie representatieve vakorganisaties (ACOD, ACV Openbare diensten en VSOA) vertegenwoordigd. De afvaardiging van elke vakorganisatie bestond uit ten hoogste drie, door de organisatie vrij gekozen leden aan wie technici konden worden toegevoegd.

De leden van de afvaardiging van de overheid waren personen die, uit welken hoofde ook, bevoegd waren om de betrokken openbare overheid te verbinden. De preventieadviseur belast met de leiding van de Interne Dienst voor Preventie en Bescherming op het Werk was van rechtswege lid van het BOC. Aan de afvaardiging van de overheid konden eveneens technici worden toegevoegd.

Deze afspraak is uitgevoerd met (de artikelen V.2 tot V.4 van) het decreet van 8 mei 2009 betreffende het onderwijs XIX (gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 28 augustus 2009, ed. 2), via de invoering van een specifieke regeling in het universiteitendecreet van 12 juni 1991 (hoofdstuk VI "Medezeggenschap") die voorziet in de oprichting van een centraal onderhandelingscomité aan de drie publiekrechtelijke universiteiten. Deze nieuwe bepalingen (artikelen 122-124bis) zijn in werking getreden op 1 september 2009 (zie ook *bijlage 2*). Dit heeft tot gevolg dat de bepalingen uit de wet van 19 december 1974, die door deze regeling impliciet vervangen worden, niet meer van toepassing zijn op deze instellingen. De bepalingen uit of in uitvoering van de wet van 19 december 1974 waarvoor er geen specifieke Vlaamse regelgeving is, blijven wel onverkort van toepassing².

In afwachting van een grondige hervorming van het syndicaal statuut is uitgegaan van de bestaande overlegbevoegdheden waarvoor nu een onderhandelingsbevoegdheid wordt toegekend³. De bepalingen betreffende de onderhandelingsbevoegdheid van het onderhandelingscomité zijn een analoge toepassing van de regels die in het structuurdecreet van 4 april 2003 voor het medezeggenschapscomité in de associaties zijn opgenomen⁴.

1.2. Voorstel

1.2.1. Samenstelling en bevoegdheden van het onderhandelingscomité binnen de UGent

Het onderhandelingscomité bestaat uit twee geledingen: gemandateerde vertegenwoordigers van het universiteitsbestuur en afgevaardigden van het personeel⁵. Naast effectieve afgevaardigden dienen evenveel plaatsvervangers te worden aangeduid.

Voorgesteld wordt om het onderhandelingscomité te laten voorzitten door de rector, en in zijn afwezigheid door de directeur Bestuurszaken als plaatsvervanger. De voorzitter wijst tevens de secretaris aan. Het secretariaat van het onderhandelingscomité kan (zoals dat van de vroegere overlegcomités) worden georganiseerd binnen de directie Bestuurszaken.

Onverminderd de bevoegdheid van het Vlaams Onderhandelingscomité voor het hoger onderwijs⁶, is het onderhandelingscomité bevoegd voor de volgende, bij (artikel 123 van) het universiteitendecreet bepaalde aangelegenheden:

² In zie zin ook de Memorie van Toelichting bij het ontwerp van decreet (zie stuk 2159 (2008-2009) - Nr. 1, pag. 55).

³ De Raad van State bevestigde in eerste instantie dat de Vlaamse decreetgever bevoegd is om de collectieve arbeidsverhoudingen in het onderwijs te regelen (Zie ook Stuk 2951 (2008-2009) - Nr. 1, pag. 314). De Raad van State merkte verder wel op dat er in de decretale regelgeving duidelijk aangegeven moet worden of de bevoegdheden van het onderhandelingscomité een onderhandelingsmaterie dan wel een overlegmaterie zijn. Er is dan voor geopteerd de regeling voor de universiteiten te laten aansluiten bij de bevoegdheidsregels voor het hogeschool-onderhandelingscomité in het hogescholendecreet van 13 juli 1994. Dat betekent dat over alle (in het artikel 123, §1 van het universiteitendecreet opgenomen) aangelegenheden onderhandeld moet worden.

⁴ Zie artikel 103 van het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, vervangen door artikel 15 van het decreet van 29 juni 2007 tot regeling van een aantal dringende maatregelen betreffende de medezeggenschap van het personeel in het hoger onderwijs in Vlaanderen.

⁵ Conform artikel 122, §2 van het universiteitendecreet bestaat het medezeggenschapscomité uit ten minste evenveel afgevaardigden van het personeel als het aantal gemandateerde vertegenwoordigers van het universiteitsbestuur.

⁶ Zoals bepaald in titel IV van het Decreet betreffende de rechtspositieregeling van de student, de participatie in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor

- 1° de administratieve rechtspositieregeling;
- 2° de geldelijke rechtspositieregeling;
- 3° de regeling van de collectieve arbeidsverhoudingen;
- 4° de organisatorische maatregelen met een rechtstreeks effect op de arbeidsorganisatie of de organisatie van het werk;
- 5° alle bevoegdheden die in particuliere bedrijven opgedragen zijn aan de comités voor Preventie en Bescherming op het Werk⁷.

Tevens is het onderhandelingscomité bevoegd voor alle aangelegenheden waarin de bestaande wetgeving, andere dan de nieuwe bepalingen van het universiteitendecreet (en bij uitbreiding het syndicaal statuut zoals vastgelegd in de wet van 19 december 1974 en het koninklijk besluit van 28 september 1984) al het advies of akkoord van een overleg- of sectorcomité voorziet⁸.

Voorgesteld wordt dat voor de administratieve en geldelijke rechtspositieregeling en de regeling van de collectieve arbeidsverhoudingen, de afvaardiging van het universiteitsbestuur in het onderhandelingscomité bestaat uit beide beheerders en de directeur Personeel en Organisatie, die in voorkomend geval wordt vertegenwoordigd of bijgestaan door een afdelingshoofd en/of stafmedewerker.

Voor het nemen van organisatorische maatregelen met een rechtstreeks effect op de arbeidsorganisatie of de organisatie van het werk en voor alle bevoegdheden die in particuliere bedrijven opgedragen zijn aan de comités voor Preventie en Bescherming op het Werk, zou de afvaardiging van het universiteitsbestuur in het onderhandelingscomité bestaan uit de beheerders, de directeur Bestuurszaken, de directeur Personeel en Organisatie en de directeur Gebouwen en Facilitair Beheer, die in voorkomend geval worden vertegenwoordigd of bijgestaan door een afdelingshoofd(en) en/of stafmedewerker(s); voor de behandeling van aangelegenheden betreffende de sociale voorzieningen wordt de voormelde afvaardiging aangevuld met de directeur Studentenvoorzieningen, die in voorkomend geval wordt vertegenwoordigd of bijgestaan door een afdelingshoofd en/of stafmedewerker.

In dit verband wordt opgemerkt dat, waar voorheen ook het departementshoofd Veiligheid (tevens hoofd van de afdeling Interne Dienst voor Preventie en Bescherming op het Werk) het departementshoofd Medisch Toezicht, het hoofd van de dienst voor Fysische Controle en het afdelingshoofd Milieu deel uitmaakten van de overheidsdelegatie in de overlegcomités, zij niet meer als lid van de afvaardiging van het bestuur in het onderhandelingscomité zijn opgenomen, maar wel de directeur Bestuurszaken. Immers, krachtens artikel 57 van de Welzijnswet kan de preventieadviseur die deel uitmaakt van het personeel van de onderneming waar hij zijn functie uitoefent, noch werkgevers-, noch personeels-

sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen.

⁷ Deze comités hebben hoofdzakelijk als opdracht alle middelen op te sporen en voor te stellen en actief bij te dragen tot alles wat wordt ondernomen om het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk te bevorderen, alsook advies uit te brengen omtrent het globaal preventieplan en het jaarlijks actieplan opgesteld door de werkgever, de wijzigingen, de uitvoering en de resultaten ervan. Het welzijn wordt nagestreefd door maatregelen die betrekking hebben op (1) de arbeidsveiligheid, (2) de bescherming van de gezondheid van de werknemer op het werk, (3) de psychosociale belasting veroorzaakt door het werk waaronder geweld, pesterijen en ongewenst seksueel gedrag op het werk, (4) de ergonomie, (5) de arbeidshygiëne, (6) de verfraaiing van de arbeidsplaatsen, (7) de maatregelen van de onderneming inzake leefmilieu, wat betreft hun invloed op de vorige punten.

⁸ Daaronder valt onder meer de aanstelling, de vervanging en de beëindiging van de aanstelling van de preventieadviseurs (of hun tijdelijke plaatsvervangers) in de Interne Dienst voor Preventie en Bescherming op het Werk en de aanduiding van de milieucoördinator-werknemer.

afgevaardigde zijn. Deze bepaling kadert in de verplichting van onpartijdigheid⁹. Concreet betekent dit dat de preventieadviseur veiligheid en de preventieadviseur-arbeidsgeneesheer niet kunnen zetelen in het onderhandelingscomité als effectieve afgevaardigden van het bestuur om de belangen van de overheid te verdedigen in het kader van onderhandelingen over veiligheid en gezondheid op het werk. Daarom wordt voorgesteld dat de directeur Bestuurszaken, naast plaatsvervangend voorzitter, als (effectief) lid in het onderhandelingscomité zou zetelen, desgevallend bijgestaan door het afdelingshoofd IDPBW (en/of bepaalde departementshoofden die worden uitgenodigd als technici) voor de agendapunten omtrent welzijnsaangelegenheden, en door het afdelingshoofd Milieu voor milieuzaken¹⁰.

De vertegenwoordigers van het universiteitsbestuur worden aldus gemandateerd om namens de UGent de onderhandelingen met de vakorganisaties over de hoger vermelde aangelegenheden te voeren die in voorkomend geval tot een protocol van akkoord leiden dat door de verantwoordelijken binnen de UGent moet nageleefd en uitgevoerd worden. Wel kan het Bestuurscollege het mandaat van een afgevaardigde van het bestuur in het onderhandelingscomité beëindigen en/of vervangen.

1.2.2. Werking van het onderhandelingscomité binnen de UGent

De voorzitter organiseert samen met de secretaris de werking van het onderhandelingscomité. Met dit doel is een ontwerp van werkingsreglement voor het onderhandelingscomité opgesteld (zie *bijlage 3*). Dit werkingsreglement moet bij eenparigheid worden aangenomen door het binnen de UGent op te richten centraal onderhandelingscomité¹¹.

Het ontwerp van werkingsreglement is een eerste maal behandeld in een overlegvergadering met de vertegenwoordigers van de vakorganisaties op 7 september 2009 (zie verslag als *bijlage 4*). Naast de benaming van het onderhandelingscomité ("Personeels-onderhandelingscomité Universiteit Gent", afgekort "POC UGent") en enkele technische aanpassingen aan het werkingsreglement, zijn tijdens dit overleg volgende punten opgeworpen:

- de definitie van het begrip 'afgevaardigde van de vakorganisatie' (nl. al of niet behorend tot het personeel van de UGent);
- de mogelijkheid om derden (niet-leden) op uitdrukkelijk verzoek van een delegatie uit te nodigen naar vergaderingen van het onderhandelingscomité;
- het bepalen van het mandaat c.q. de hieraan verbonden verantwoordelijkheid van de afgevaardigden van het universiteitsbestuur;

⁹ In toepassing van art. 43 van de Wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk vervullen de preventieadviseurs hun opdrachten immers in volledige onafhankelijkheid t.o.v. de werkgever en de werknemers (art. 25 van het K.B. Interne Dienst). Als deskundige moeten zij met gezag, maar in volle onafhankelijkheid adviezen verstrekken over welzijnsproblemen en voorstellen doen tot technische en organisatorische oplossingen, alsook over de nodige tijd, materiële, financiële en menselijke steun beschikken om hun wettelijke opdracht te vervullen.

¹⁰ Niettegenstaande ook de milieucoördinator hiërarchisch rechtstreeks toegang dient te hebben tot de (vice)rector en rechtstreeks rapporteert aan het dagelijks bestuur (directiecollege) voor de wettelijk vastgelegde (advies)taken en de hieraan gekoppelde autonomie, is hier geen wettelijk beletsel om op te treden als afgevaardigde van de werkgever. Gezien de afdeling Milieu onder de directie Bestuurszaken valt, is het echter opportuun om de directeur ook voor milieuzaken als vertegenwoordiger van het bestuur in het onderhandelingscomité te laten zetelen, onverminderd het mogelijke optreden van de milieucoördinator in het comité om de directeur bij te staan (of uit te nodigen als technicus).

¹¹ Artikel 124bis van het universiteitendecreet.

- de noodzaak om het akkoord van minstens één dan wel minstens twee delegaties te hebben vooraleer men kan gewagen van een (protocol van) akkoord;
- de mogelijkheid tot uitbreiding van de bevoegdheid van het onderhandelingscomité tot andere dan expliciet in het decreet voorziene aangelegenheden en tot het ZAP.

Een tweede overlegvergadering met de vakorganisaties is doorgedaan op 16 september 2009 (waarvan het verslag wordt nagestuurd). Hierbij werden de bovenvermelde punten uitgeklaard, behoudens wat de bevoegdheid voor het ZAP betreft.

Aldus kunnen afgevaardigden van het personeel, die door de representatieve vakorganisaties worden aangeduid¹², enkel personeelsleden van de UGent zijn, mede gelet op de decretale bepaling dat *personeelsleden* met een mandaat in een beslissingsorgaan van de universiteit niet kunnen optreden als afgevaardigde van het personeel (zie ook de definitie van "afgevaardigde van de vakorganisatie" onder artikel 1 van het ontwerp van werkingsreglement).

Verder wordt in het werkingsreglement niet voorzien dat, op gemotiveerd verzoek van één delegatie of meerdere delegaties, personen, die geen technici zijn¹³, kunnen worden uitgenodigd in het kader van bepaalde agendapunten. Het staat elke delegatie evenwel vrij een verzoek te richten aan de voorzitter om niet-leden uit te nodigen naar het onderhandelingscomité voor de behandeling van welbepaalde aangelegenheden, waarbij de overheid de opportuniteit van de uitnodiging van de betrokkenen beoordeelt.

Wat betreft de verantwoordelijkheid van de gemandateerde afvaardiging van het bestuur in het kader van het afsluiten van een protocol, kunnen volgende (juridische) overwegingen worden gemaakt. Niettegenstaande onderhandelingen een substantiële vormvereiste zijn¹⁴, waarbij "echte gesprekken" worden gevoerd met respect voor de wederzijdse finaliteiten, dwingt geen enkele bepaling het bestuur ertoe om - na ondertekening van het protocol - de juridische maatregelen uit te vaardigen in uitvoering van het akkoord (en *a fortiori* niet wanneer afwijkende standpunten van de aanwezige delegaties zijn opgetekend). Uit de verplichting dat de conclusies van elke onderhandeling moeten worden vermeld in het protocol, kan volgens de Raad van State niet worden afgeleid dat deze conclusies uit zichzelf rechtskracht bezitten. Het protocol is derhalve geen voor vernietiging vatbare administratieve rechtshandeling¹⁵. Wel hebben de protocollen een grote politieke waarde in die zin dat het bestuur zich engageert om hetgeen werd onderhandeld ook daadwerkelijk uit te voeren. Indien de onderhandelingen niet tot een akkoord leiden, behoudt het bestuur wel het recht om beslissingen te nemen waarover de vakorganisaties zich ongunstig hebben uitgelaten. Uiteraard kan het bestuur niet systematisch en zonder motivering de standpunten van de vakorganisaties negeren, onderhandelingen louter *pro forma* organiseren of gesloten akkoorden zonder meer naast zich neerleggen, zonder de verplichting om te onderhandelen te schenden.

¹² Krachtens artikel 122, §2 van het universiteitsdecreet bedraagt het aantal effectieve afgevaardigden ten hoogste drie per representatieve vakorganisatie.

¹³ In artikel 122, §2, laatste lid van het universiteitsdecreet is wel voorzien dat elke afvaardiging beroep kan doen op technici. Een technicus is iemand die aanwezig kan zijn als expert met betrekking tot één of meerdere agendapunten die zullen worden besproken in het onderhandelingscomité. Een afvaardiging kan eender welke persoon (en dus ook een personeelslid) aanduiden als technicus.

¹⁴ Bij schending ervan zijn de in deze omstandigheden genomen maatregelen vatbaar voor vernietiging of niet-toepassing door respectievelijk de Raad van State en de hoven en rechtbanken.

¹⁵ Zie o.a. R.v.St. nr. 32.740, 13 juni 1989.

Voorts is het mogelijk, conform het syndicaal statuut¹⁶, dat er een akkoord tot stand komt tussen de overheidsdelegatie en slechts één representatieve vakorganisatie, daar waar de andere vakorganisaties het niet eens zijn met het standpunt van de afvaardiging van de overheid. In die zin bepaalt ook artikel art. 13, § 2 van het ontwerp van werkingsreglement dat er een (protocol van) akkoord is wanneer de afgevaardigden van het universiteitsbestuur en *minstens één* vakbondsdelegatie zich akkoord verklaren.

Op het vlak van de bevoegdheden van het onderhandelingscomité blijkt uit de Memorie van Toelichting¹⁷ dat over alle in artikel 123, §1 van het universiteitendecreet opgenomen aangelegenheden moet worden onderhandeld. Hieruit mag echter niet worden afgeleid dat het onderhandelingscomité kan onderhandelen over om het even welke andere (personeels)aangelegenheid die niet in het universiteitendecreet (en, bij uitbreiding, het syndicaal statuut) is opgenomen en hierover een (rechtsgeldig) protocol kan sluiten. Weliswaar lijkt niets te verbieden dat in de schoot van het onderhandelingscomité *overleg* zou kunnen plaatsvinden over aangelegenheden waarvoor dit comité niet expliciet bevoegd is, zonder te kunnen leiden tot enig protocol. Het onderhandelingscomité is voor dergelijke zaken echter niet het daartoe geëigende forum, al kunnen in de varia van elke vergadering van het comité door de delegaties onderwerpen worden opgeworpen die niet als onderhandelingsmaterie kwalificeren. In functie daarvan kan het opportuun worden geacht om dit in een informele overlegvergadering tussen beide geledingen verder te behandelen.

Tot slot staat het kwestieuze punt van de bevoegdheid van het onderhandelingscomité voor het ZAP nog open. De bepalingen van de artikelen 122 t.e.m. 124*bis* van het universiteitendecreet sluiten op zich niet uit dat er in het comité onderhandelingen zouden worden gevoerd m.b.t. de bij het decreet bepaalde aangelegenheden die het ZAP betreffen. Telkens wordt gesproken van (afgevaardigden van) het personeel zodat alle personeelscategorieën zouden (kunnen/moeten) worden vertegenwoordigd in het onderhandelingscomité. Bij de omschrijving van het toepassingsgebied van het syndicaal statuut¹⁸ in de wet van 19 december 1974 is echter geëxpliciteerd dat de regeling niet toepasselijk kan worden verklaard op leden van het onderwijzend personeel van de universiteiten¹⁹. Hieruit vloeit voort dat het ZAP (in tegenstelling tot het AAP en het ATP) uitdrukkelijk uitgesloten is van het vakbondsstatuut. Door de vakorganisaties wordt evenwel aangevoerd dat, door de specifieke regeling van het onderhandelingscomité die door het onderwijsdecreet XIX werd uitgewerkt voor de publiekrechtelijke universiteiten, de aangehaalde bepaling van de wet van 19 december 1974 niet meer van toepassing is - minstens op dit punt impliciet vervangen is door deze regeling - en dus ook de beperking tot het niet-onderwijzend personeel niet meer geldt. Hierover zal uitsluitel worden gevraagd aan de bevoegde minister. Dit openstaande element staat de principiële goedkeuring van de (functionele) samenstelling en werking van het comité echter niet in de weg.

¹⁶ Artikel 9 van de wet van 19 december 1974 bepaalt: "*De conclusies van iedere onderhandeling worden vermeld in een protocol waarin worden opgetekend:*

1° ofwel het eenparig akkoord van al de afvaardigingen;

2° ofwel het akkoord tussen de afvaardiging van de overheid en de afvaardiging van een of meer vakorganisaties alsook het standpunt van de delegatie van een of meer vakorganisaties

3° ofwel het respectieve standpunt van elke afvaardiging."

¹⁷ Zie stuk 2159 (2008-2009) - Nr. 1, pag. 56.

¹⁸ Dit vakbondsstatuut is in principe van toepassing op het personeel van de universiteiten van de Vlaamse Gemeenschap (en aldus ook van de Universiteit Gent), ongeacht de financieringsbron (werkingstoelagen of patrimonium).

¹⁹ Artikel 1, §2, 5° van de wet van 19 december 1974.

2. Gevraagd

Aan de leden van het Bestuurscollege wordt gevraagd:

- akte te nemen van de opheffing van de basisoverlegcomités en het tussenoverlegcomité van de Universiteit Gent, met ingang van 1 september 2009;
- akkoord te gaan met de oprichting van een personeelsonderhandelingscomité aan de Universiteit Gent (POC UGent) met de voorgestelde samenstelling en bevoegdheden;
- akkoord te gaan met het ontwerp van werkingsreglement van het POC UGent, met het oog op de voorlegging aan het personeelsonderhandelingscomité voor definitieve goedkeuring.

**ONTWERPVERSLAG VAN DE OVERLEGVERGADERING MET DE VAKORGANISATIES,
GEHOUDEN OP 16 SEPTEMBER 2009**

Zijn aanwezig, benevens de voorzitter, K. DE MOOR

- de afgevaardigden van de overheid:
D. MANGELEER, R. VAN WIN

- de afgevaardigden van de vakorganisaties:
A.C.O.D.: K. BONO, I. DE DECKER, P. DE KEYZER, B. DELCLOO;
A.C.V. Openbare Diensten: C. HERREMAN;
V.S.O.A: J. DE BRUYNE, M. DE CLERCQ, G. DE SMAELE, D. DE VOS.

- de secretaris:
M. VAN DE PUTTE

Is verontschuldigd: Prof. K. GOETHALS.

De voorzitter opent de vergadering om 17u02.

- **Agendapunt 1: Goedkeuring ontwerpverslag vergadering d.d. 7 september 2009**

De heer P. De Keyzer (A.C.O.D.) twijfelt aan de juistheid van één passage uit het verslag. Op pagina 1, paragraaf 3, wordt gesteld dat V.S.O.A. zich aansluit bij de visie van A.C.V. Openbare Diensten. De heer D. De Vos (V.S.O.A.) bevestigt dat dit wel degelijk het geval was en dat het ontwerpverslag de bespreking als dusdanig correct weergeeft.

Het verslag wordt unaniem goedgekeurd.

- **Agendapunt 2: Centraal onderhandelingscomité –ontwerp van werkingsreglement**

De heer K. De Moor leidt de bespreking in. Hij verwijst naar de vergadering van 7 september en zegt de openstaande punten te willen invullen. Vooreerst overloopt hij het gewijzigd ontwerp van werkingsreglement.

De heer P. De Keyzer oppert bezwaren tegen de formulering van de eerste zin van §1, art. 13. Daarin wordt gesteld dat de afwezigheid van één of meer regelmatig opgeroepen leden van een Geleding de onderhandelingen niet ongeldig maakt zolang elke Geleding door minstens 2 leden is vertegenwoordigd. De vakorganisaties waren van oordeel dat tijdens het vorig overleg reeds een akkoord was bereikt over de invoering van een aanwezigheidsquorum. De logistiek beheerder herhaalt zijn vrees. Veelal, bijvoorbeeld bij beslissingen over de personeelsformatie, is een snelle beslissing van het Onderhandelingscomité vereist. Hij vreest dat het niet komen opdagen van een Delegatie naar een patstelling kan leiden.

De vergadering is het eens over de inschrijving van de regel dat bij een eerste vergadering een aanwezigheid van (minstens één lid van) elke delegatie wordt geëist. Bij een volgende bijeenroeping geldt dit quorum niet meer. Op aandringen van de logistiek beheerder wordt bepaald dat de tweede vergadering binnen de drie werkdagen wordt bijeengeroepen. De aanwezigen gaan ermee akkoord dat deze (maximum)termijn impliceert dat desgevallend binnen één werkdag de tweede vergadering kan samengeroepen worden.

De heer D. De Vos uit vervolgens bedenkingen bij de in art. 13, § 3 opgenomen mogelijkheid tot inkorting van de termijn voor afsluiting van de onderhandelingen (van 30 naar 10 kalenderdagen). Hij vraagt zich af of deze toevoeging noodzakelijk is nu men tot een akkoord over § 1 is gekomen. In zijn repliek maakt de logistiek beheerder een onderscheid tussen de twee beoogde situaties. Daar waar § 1 betrekking heeft op de datum van onderhandeling (mogelijkheid om te kunnen onderhandelen) slaat § 3 op de termijn waarbinnen de onderhandelingen moeten worden afgesloten. Op vraag van de heer D. De Vos preciseert de logistiek beheerder dat deze termijn begint te lopen de dag na de (eerste) vergadering.

Nog in ditzelfde artikel, in § 4, derde zin, wordt, op aansturen van de heer P. De Keyzer, het woord 'unanieme' weggelaten.

Op vraag van de heer R. Van Win onderlijnt de heer K. De Moor dat in art. 4, § 1, laatste paragraaf, wel degelijk een correcte formulering werd gebruikt.

Als laatste bemerking bij het ontwerp van werkingsreglement suggereert de heer P. De Keyzer de inschrijving van de (regeling aangaande) vrijgestelden (artikel 17, §3). Door de uitbreiding van het bevoegdhedenpakket van het Onderhandelingscomité verwacht hij een stijging van de werklust. De heer R. Van Win acht dit overbodig. Deze regeling is immers reeds vervat in een principiële akkoord en de vrijgestelden werden aangeduid door de Raad van Bestuur. De heer C. Herreman (A.C.V. Openbare Diensten) en de logistiek beheerder onderlijnen dat dit niet werd opgenomen in het syndicaal statuut. Het betreft hier een administratieve gewoonte.

De vergadering bereikt een akkoord over de voorliggende tekst van het ontwerp van werkingsreglement en beraadt zich vervolgens over de openstaande punten. De heer K. De Moor leidt de bespreking in.

Definiëring van het begrip 'afgevaardigde van de vakorganisatie' (al dan niet behorend tot het personeel van de UGent)

De heer P. De Keyzer hanteert een bewijs uit het ongerijmde en komt zo tot de bevinding dat, in de hypothese dat een afgevaardigde van de vakorganisatie niet zou dienen te behoren tot het personeel van de UGent, niet-personeelsleden met een bestuursmandaat wel mogen deelnemen aan het syndicaal overleg, terwijl personeelsleden die zetelen in de bestuursorganen krachtens het decreet uitdrukkelijk zijn uitgesloten. Spreker vult aan dat in veel bedrijven externen worden geweerd uit het syndicaal overleg. Volgens de heer I. De Decker suggereert het decreet dat het syndicaal overleg namens het personeel moet worden gevoerd door personeelsleden.

De logistiek beheerder is van oordeel dat hier geen opportuniteitskwestie speelt. Het betreft de interpretatie/invulling van een (duidelijke) norm, zonder het decreet te verengen.

De heer D. De Vos pleit voor een zo ruim mogelijke formulering. Hierdoor beschikken de vakorganisaties over de nodige vrijheid bij de invulling van de mandaten. Dit kan volgens de eigen nood. De heer C. Herreman treedt dit standpunt bij. Voor A.C.O.D. vormt dit een breekpunt. De overige vakorganisaties bepleiten weliswaar een ruime invulling en betreuren elke andere, maar stellen hiervan geen breekpunt te maken.

Mogelijkheid om derden uit te nodigen naar vergaderingen van het Onderhandelingscomité op uitdrukkelijk verzoek van een delegatie

Aan de orde is de vraag van A.C.O.D. om voor bepaalde agendapunten niet-leden uit te nodigen naar een vergadering van het Onderhandelingscomité. De heer P. De Keyzer illustreert dit aan de hand van een voorbeeld. De heer C. Bono beklemtoont de toegevoegde waarde van een

dergelijke werkwijze. In zijn repliek beklemtoont de logistiek beheerder dat de overheid zelf haar delegatie moet kunnen samenstellen. De heer K. De Moor stelt voor de vraag tot uitnodiging van een derde (die geen technicus is) vooraf aan de voorzitter voor te leggen zodat de overheid de opportuniteit ervan kan beoordelen. Een inschrijving in het reglement lijkt in deze dan ook niet noodzakelijk.

Afvaardiging van het universiteitsbestuur

De heer K. De Moor belicht de krachtlijnen inzake de bevoegdheid en verantwoordelijkheid van de afgevaardigden van het universiteitsbestuur.

Op de vraag van de heer P. De Keyzer of de rol van plv. voorzitter, als neutrale schakel, verzoenbaar is met de functie van lid van het Onderhandelingscomité, antwoordt de logistiek beheerder bevestigend. Hij bemerkt in deze geen wijzigingen t.a.v. het vroegere overlegorgaan. Vervolgens wordt ingegaan op de aanwezigheid van de beheerders en hun eventuele plaatsvervangers.

Wat betreft de aanduiding van de plaatsvervangers voor afgevaardigden van de vakorganisaties stelt A.C.O.D. voor de plaatsvervangers niet aan individuele effectieve leden te koppelen. Dit laat toe bij afwezigheid van een effectief lid om het even welke plaatsvervanger af te vaardigen. De vergadering kan zich vinden in dit voorstel. Artikel 2 van het ontwerpreglement wordt in die zin aangepast. De tekst in artikel 5, § 2, blijft ongewijzigd.

Noodzaak van een akkoord van minstens één dan wel minstens twee delegaties vooraleer men kan gewagen van een (protocol van) akkoord

De heer K. De Moor licht toe dat, conform het syndicaal statuut, een akkoord kan worden bereikt tussen de afgevaardigden van het bestuur en *minstens één* vakbondsdelegatie. De bepalingen van het syndicaal statuut blijven immers onverkort gelden in zoverre zij niet worden opgeheven of vervangen door de decretale regeling tot inrichting van het onderhandelingscomité. De vergadering kan zich vinden in deze stelling. Artikel art. 13, § 2 van het voorstel van werkingsreglement, stellende dat er een (protocol van) akkoord is wanneer de afgevaardigden van het universiteitsbestuur en minstens één delegatie zich akkoord verklaren, wordt ongewijzigd behouden.

Mogelijkheid tot uitbreiding van de bevoegdheid van het Onderhandelingscomité tot andere dan expliciet in het universiteitendecreet (en syndicaal statuut) voorziene aangelegenheden en tot het ZAP

Wat betreft de mogelijkheid tot uitbreiding van bevoegdheden stelt de heer D. De Vos voor om te verwijzen naar het decreet. Op aansturen van de heer I. De Decker verduidelijkt de heer K. De Moor dat in de schoot van het Onderhandelingscomité weliswaar *overleg* kan plaatsvinden over zaken waarvoor dit comité niet uitdrukkelijk bevoegd is. Dit kan evenwel niet leiden tot een protocol. Wanneer de heer P. De Keyzer vraagt om een aantal materies systematisch op te volgen, repliceert de logistiek beheerder dat dit gerust in de varia kan. Daarenboven rust op de overheid een uitgebreide verplichting tot informeren. Bij wijze van voorbeeld somt de logistiek beheerder een aantal thema's op.

Wat betreft de bevoegdheid voor het ZAP maakt de heer P. De Keyzer ter zitting een door A.C.O.D. opgestelde tekst over (die aan dit verslag wordt gehecht als bijlage). Voor de heer D. De Vos bestaat geen twijfel. De uitsluiting van leden van het onderwijzend personeel is enkel opgenomen in de wet syndicaal statuut en niet in het uitvoeringsbesluit. Voor de heer K. De Moor voorzitter vormt dit geen argument. De vermelding in de kaderwet volstaat; een "herhaling"

in een uitvoeringsbesluit is op zich niet meer vereist. De heer P. De Keyzer verwijst naar de memorie van toelichting bij het decreet. Hierin wordt benadrukt dat het invoeren van een specifieke regeling in het universiteitendecreet tot gevolg heeft dat de bepalingen uit de wetgeving rond het syndicaal statuut die door deze regeling impliciet zijn vervangen, niet meer van toepassing zijn. De heer D. De Vos brengt de regeling van het VOC in herinnering waarvan de bevoegdheid zich ontegensprekelijk uitstrekt tot alle personeelsleden. Dit geldt z.i. ook voor het Onderhandelingscomité (POC). Voor de overheidsdelegatie staat niet vast dat het Onderhandelingscomité voortaan tevens onderhandelingen kan/moet voeren over aangelegenheden aangaande het ZAP. De bepalingen uit of in uitvoering van het syndicaal statuut waarvoor er geen specifieke Vlaamse regelgeving is, blijven immers onverkort van toepassing.

Na het horen van de onderscheiden standpunten blijven nog twee kwesties openstaand, met name de definiëring van het begrip 'afgevaardigde van de vakorganisatie' (al dan niet behorend tot het personeel van de UGent) en de mogelijkheid tot uitbreiding van de bevoegdheid van het Onderhandelingscomité tot het ZAP.

Op vraag van de heer C. Herremans schetst de heer K. De Moor de te volgen timing. In beginsel komt het POC UGent een eerste maal samen op 30 september. Na eenparige goedkeuring van het werkingsreglement kan de vergadering van start gaan. Dit veronderstelt wel dat het werkingsreglement voorafgaand is goedgekeurd door het Bestuurscollege. De heer P. De Keyzer ijvert voor een voortgang in dit dossier. Een strikte opvolging in belangrijke dossiers, o.a. inzake veiligheid, is immers van primordiaal belang. Ook op het vlak van personeelsreglementering wachten belangrijke dossiers op afhandeling.

Na een korte onderbreking, waarbij de overheidsdelegatie beraad houdt, komt de vergadering tot een akkoord.

De overheidsdelegatie erkent het belang van een voortgang in dit dossier en kan zich vinden in het standpunt van A.C.O.D. dat leden van de afvaardiging van de vakorganisaties personeelsleden van de UGent dienen te zijn. De andere vakorganisaties verklaarden reeds eerder geen fundamenteel bezwaar te hebben tegen dit standpunt.

Wat betreft de mogelijkheid tot uitbreiding van de bevoegdheid van het Onderhandelingscomité tot het ZAP, besluit de vergadering de beslissing over dit punt uit te stellen. Dit maakt immers als dusdanig geen deel uit van het werkingsreglement. De logistiek beheerder zegt hierover eerst nader advies te zullen inwinnen.

De voorzitter sluit de vergadering om 18u31.

3. Bijlagen

Volgnummer	Titel	Datum	# blz.	Referentie	Bronnen
1.	Nota "Overleg met vakorganisaties"		5		
2.	Artikelen 122-124bis universiteitendecreet		2		
3.	Ontwerp van werkingsreglement POC UGent		7		
4.	Verslag van het overleg op 7/09/2009		4		

BIJLAGE 1: OVERLEG MET VAKORGANISATIES

1. Situering

Het overleg is een substantiële vormvereiste (voorafgaand aan het nemen van de beslissing) voorgeschreven door de Wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel (hierna "de Wet van 19 december 1974")¹. Deze vormvereiste krijgt gestalte in een reeks akten en documenten waarvoor de voorzitter van de overlegcomités, samen met de secretaris, verantwoordelijk wordt gesteld door de toepasselijke reglementering. Het is dan ook noodzakelijk erop toe te zien dat deze akten en documenten regelmatig zouden worden opgesteld, zoniet kan het overleg worden aangetast door een vormgebrek dat kan leiden tot de vernietiging of het niet toepassen van de beslissing die na dit overleg zou zijn getroffen.

2. Aangelegenheden

Elk basisoverlegcomité en elk tussenoverlegcomité is bevoegd voor de aangelegenheden bedoeld in artikel 11, § 1, van de Wet van 19 december 1974, met name:

- 1° beslissingen tot vaststelling van de personeelsformatie van de diensten die onder het betrokken overlegcomité ressorteren;
- 2° het administratief statuut, met inbegrip van de vakantie- en verlofregeling, de bezoldigingsregeling, de pensioenregeling, de betrekkingen met de vakorganisaties en de organisatie van de sociale diensten, in de mate dat deze overeenkomstig het K.B. van 29 augustus 1985² niet als grondregelingen worden beschouwd³;

¹ B.S. 24 december 1974, zoals meermaals gewijzigd.

² B.S. 2 oktober 1985.

³ Als grondregelingen in verband met het **administratief statuut** worden beschouwd, de regels tot vaststelling van: 1° de voorwaarden waaraan men moet voldoen om als personeelslid te worden aangeworven, tot de stage toegelaten of benoemd, met inbegrip van de deelnemingsvoorwaarden voor de eventueel eraan voorafgaande vergelijkende examens, examens of proeven en de regels volgens welke de examens worden georganiseerd en de examenprogramma's worden vastgesteld; 2° de aard en de duur van het dienstverband waarin de personeelsleden staan; 3° de rechten en de plichten van de personeelsleden, de onverenigbaarheden en verbodsbepalingen, evenals de regeling inzake cumulaties met andere ambten, betrekkingen of bezigheden; 4° de tuchtregeling; 5° de maatregelen van orde; 6° de aansprakelijkheid van de personeelsleden; 7° de regeling inzake beoordeling, waardebeoordeling of enig ander gelijkwaardig rapport; 8° de bepaling, de indeling, de rangschikking en de gelijkwaardigheid van de graden, ambten of functies; 9° de regeling inzake overplaatsing, mobiliteit of enig andere vorm van wedertewerkstelling of beziging van de personeelsleden in andere overheidsdiensten dan die waartoe zij behoren, alsook de regeling van toepassing op personeelsleden die met een opdracht worden belast; 10° de anciënniteitsstelsels; 11° de regeling inzake bevordering, verandering van graad of verhoging in graad, bevordering door overgang naar het hoger niveau en enig ander stelsel van opbouw van de loopbaan, de overgang naar andere al dan niet gespecialiseerde functies, de uitoefening van een hoger ambt en voor het onderwijs, de regeling van de selectie; 12° de administratieve standen, de omstandigheden waardoor ze worden bepaald en hun gevolgen op de toestand van de personeelsleden, met inbegrip van de regeling inzake vakantie, verlof of ter beschikkingstelling; 13° de regeling van de deeltijdse arbeid; 14° de regeling volgens welke het dienstverband van de personeelsleden kan worden beëindigd of volgens welke dat dienstverband kan worden onderbroken; 15° (opgeheven).

Als grondregelingen in verband met de **bezoldigingsregeling** worden beschouwd: 1° betreffende de wedden, bezoldigingen, lonen of weddetoelagen van de personeelsleden, de regels tot vaststelling van: a) het recht op wedde, bezoldiging, loon of weddetoelage, met inbegrip van het recht op verhoging in wedde; b) de wedde, bezoldiging, loon of weddetoelage, met inbegrip van de vaststelling van de weddeschalen, en de berekening van het bedrag ervan, met inbegrip van de voor hun vaststelling in aanmerking komende periodes; c) de toekenning van een gewaarborgde wedde, bezoldiging, loon of weddetoelage; d) de bescherming van de wedde, bezoldiging, loon of weddetoelage; e) de modaliteiten van de koppeling van de wedde, bezoldiging, loon of weddetoelage aan het indexcijfer van de consumptieprijzen of aan enige andere standaard; 2° betreffende de aan de personeelsleden

- 3° de regelingen welke betrekking hebben op de arbeidsduur en op de organisatie van het werk, die eigen zijn aan de voormelde diensten;
- 4° maatregelen van inwendige orde en richtlijnen betreffende één van de aangelegenheden bedoeld in 2° en 3°;
- 5° alle bevoegdheden die in particuliere bedrijven opgedragen zijn aan de comités voor Preventie en Bescherming op het werk. Deze comités hebben hoofdzakelijk als opdracht alle middelen op te sporen en voor te stellen en actief bij te dragen tot alles wat wordt ondernomen om het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk te bevorderen⁴. Het welzijn wordt nagestreefd door maatregelen die betrekking hebben op 1° de arbeidsveiligheid; 2° de bescherming van de gezondheid van de werknemer op het werk; 3° de psychosociale belasting veroorzaakt door het werk; 4° de ergonomie; 5° de arbeidshygiëne; 6° de verfraaiing van de arbeidsplaatsen; 7° de maatregelen van de onderneming inzake leefmilieu, wat betreft hun invloed op de punten 1° tot 6°; 8° de bescherming van de werknemers tegen geweld, pesterijen en ongewenst seksueel gedrag op het werk;
- 6° bij de comités *kunnen* ook voorstellen aanhangig worden gemaakt, strekkend tot verbetering van de menselijke betrekkingen of tot opvoering van de productiviteit.

De overlegcomités brengen een met redenen omkleed advies uit over de voorstellen die hun worden voorgelegd.

3. Samenstelling van het overlegcomité

De in een sectorcomité (of in een bijzonder comité) vertegenwoordigde vakorganisaties hebben zitting in de overlegcomités opgericht in het gebied van die onderhandelingscomités.

De *afvaardiging van elke vakorganisatie* bestaat uit ten hoogste drie, door de organisatie vrij gekozen leden aan wie technici kunnen worden toegevoegd.

toegekende toelagen, vergoedingen van alle aard en voordelen in natura, de regels tot vaststelling van: a) de begunstigden; b) hun toekenningsvoorwaarden; c) hun bedrag; d) hun bescherming; e) de modaliteiten van de koppeling aan het indexcijfer van de consumptieprijzen of aan enige andere standaard.

Als grondregelingen in verband met de **pensioenregeling** worden beschouwd, de regels tot vaststelling van: 1° het toepassingsveld; 2° de categorieën rechthebbenden; 3° de pensioengerechtigde leeftijd; 4° de voorwaarden tot opening van het recht op pensioen; 5° de berekeningswijze van het pensioenbedrag, met inbegrip van het in aanmerking te nemen inkomen, de tantièmes en de in aanmerking komende periodes; 6° de bescherming van de pensioenen; 7° de modaliteiten van de koppeling aan het indexcijfer van de consumptieprijzen of aan enige andere standaard; 8° de regeling inzake arbeidsongevallen, ongevallen op de weg naar en van het werk en beroepsziekten.

Als grondregelingen in verband met de **betrekkingen met de vakorganisaties** worden beschouwd: 1° de wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel en de besluiten tot uitvoering ervan; 2° de wet van 1 september 1980 betreffende de toekenning en de uitbetaling van een vakbondspremie aan sommige personeelsleden van de overheidssector en de besluiten tot uitvoering ervan.

Als grondregelingen in verband met de **organisatie van de sociale diensten** worden beschouwd, de regels tot vaststelling van: 1° de werking en de wijze van beheer; 2° de vaststelling van de begunstigden; 3° het algemeen kader van de opdrachten en activiteiten van de sociale diensten.

⁴ Zie het Koninklijk Besluit van 3 mei 1999 betreffende de opdrachten en de werking van de Comités voor preventie en bescherming op het werk, B.S. 10 juli 1999 en de omzendbrief van 7 juni 2002 betreffende het welzijn op het werk in de overheidsdiensten onderworpen aan het vakbondsstatuut bepaald bij het koninklijk besluit van 28 september 1984 tot uitvoering van de wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel, B.S. 15 juni 2002.

De betrokken minister wijst de voorzitters en de leden van de afvaardiging van de overheid in de basisoverlegcomités en in de tussenoverlegcomités, alsook hun plaatsvervangers, aan. De leden van de afvaardiging van de overheid zijn personen die, uit welken hoofde ook, bevoegd zijn om de betrokken openbare overheden te verbinden of leden van het leidend personeel die in vast verband benoemd zijn en sedert ten minste een jaar tewerkgesteld zijn in een overheidsdienst die onder het betrokken overlegcomité ressorteert. Aan de afvaardiging van de overheid kunnen technici worden toegevoegd.

De *preventieadviseur* belast met de leiding van de Interne Dienst voor Preventie en Bescherming op het werk of van de afdeling (hierna "de preventieadviseur") is van rechtswege lid van de overlegcomités voor de vergaderingen over aangelegenheden die in particuliere bedrijven zijn opgedragen aan de comités voor Preventie en Bescherming op het werk.

De *secretaris* maakt geen deel uit van het basisoverlegcomité noch van de samenstellende afvaardigingen. De secretaris is dus niet gemachtigd aan het overleg deel te nemen, maar wordt aangewezen door de voorzitter, die hij/zij moet bijstaan.

4. Organisatie van het overleg

4.1. Uitgangspunt

Gelet op het algemeen belang beslist de overheid (meer bepaald de voorzitter, bijgestaan door de secretaris) uiteindelijk over het concrete verloop en het eindresultaat van het overleg. Deze gedachtegang moet de voorzitter en de secretaris leiden bij de interpretatie van de procedureregelen vervat in het Koninklijk besluit van 28 september 1984 tot uitvoering van de wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel (hierna "het K.B. van 28 september 1984")⁵.

4.2. Agendering

De voorzitter van het overlegcomité stelt de dagorde vast en bepaalt de datum van de vergaderingen.

Elke vakorganisatie die in een overlegcomité zitting heeft, kan de voorzitter *schriftelijk* vragen een aangelegenheid waarover overleg kan worden gepleegd op de dagorde te plaatsen. In dat geval dient hij het comité uiterlijk 60 dagen na ontvangst van de vraag bijeen te roepen. De voorzitter kan om dwingende redenen *weigeren* een punt op de dagorde te plaatsen. In dat geval moet hij binnen de 15 dagen na het verzenden van de aanvraag de redenen van zijn weigering ter kennis brengen van het comité en van de betrokken vakorganisatie.

Wanneer een representatieve vakorganisatie aan de voorzitter van een overlegcomité schriftelijk vraagt een aangelegenheid betreffende de veiligheid, gezondheid en verfraaiing der werkplaatsen op de dagorde te plaatsen, dient hij het comité zo spoedig mogelijk bijeen te roepen, en uiterlijk 30 dagen na ontvangst van de vraag⁶.

⁵ B.S. 20 oktober 1984, zoals meermaals gewijzigd.

⁶ Deze bepaling van art. 47, derde lid van het K.B. van 28 september 1984 is enkel van toepassing op de overlegcomités die belast zijn met de bevoegdheden van de comités voor Preventie en Bescherming op het werk.

4.3. Oproeping

De oproepingen met de dagorde worden door de secretaris ten minste 10 werkdagen⁷ vóór de datum van de vergadering toegezonden aan de leden van de afvaardiging van de overheid en aan de vakorganisaties⁸. De postdatum geldt als bewijs van de verzending. In dringende gevallen, waarover de voorzitter oordeelt, kan hij de termijn verminderen tot 3 werkdagen⁹.

De dagorde vermeldt de aangelegenheden onderworpen aan overleg, hetzij op initiatief van de overheid, hetzij op initiatief van een representatieve vakorganisatie, alsook de datum, het uur en de plaats van de vergadering (door de voorzitter bepaald). Bij elke oproeping wordt de documentatie gevoegd die voor het overleg nodig is.

Tevens ontvangt de preventieadviseur de documentatie betreffende de vergaderingen van de comités waaraan deze krachtens dat artikel deelneemt, samen met de oproeping tot deze vergaderingen.

Noch de afwezigheid van één of meer regelmatig opgeroepen leden van de afvaardiging van de overheid, noch die van één of meer regelmatig opgeroepen afvaardigingen van de vakorganisaties, maakt het overleg ongeldig.

4.4. Vergadering en notulen

Een lijst van de aan- en afwezigheden moet worden opgemaakt, met vermelding van de effectieve leden of, in voorkomend geval, hun plaatsvervangers.

Onverminderd het recht van de voorzitter om, bij het begin van de vergadering, de volgorde van de punten op de dagorde te wijzigen, heeft iedere afvaardiging het recht, ter vergadering, wijzigingen aan de dagorde voor te stellen (d.w.z. toevoegen, schrappen, uitstellen van punten)¹⁰. Deze moeten eenparig door de aanwezige afvaardigingen worden aangenomen¹¹.

Indien een punt tijdens de vergadering niet wordt onderzocht, blijft het op de dagorde ingeschreven en zal het, zonder verdere vormvereiste, worden onderzocht op de volgende vergadering.

De notulen van de vergaderingen worden door de secretaris opgesteld en worden door de voorzitter en de secretaris ondertekend.

De notulen van elke vergadering vermelden :

1° de dagorde;

2° de naam van de aanwezige, en van de al of niet met kennisgeving afwezige leden van de afvaardiging van de overheid;

⁷ Voor de berekening van deze termijn geldt dat de dag waarop de oproeping wordt verzonden niet meetelt terwijl de vervaldag van de termijn wel meetelt. De wettelijke feestdagen, zaterdag en zondag zijn geen werkdagen.

⁸ Als aanvulling kunnen afschriften van deze oproepingen eventueel ook worden toegezonden aan de leden van de vakbondsafvaardigingen. Voor de juridische geldigheid van de procedure volstaat het dat de oproeping (in één exemplaar) wordt toegestuurd aan de betrokken representatieve vakorganisaties.

⁹ In dat geval dient de oproeping uitdrukkelijk melding te maken van artikel 27, tweede lid van het K.B. van 28 september 1984.

¹⁰ Dit laatste geldt slechts voor de overlegcomités die belast zijn met de bevoegdheden van de comités voor Preventie en Bescherming op het werk (art. 47, tweede lid van het K.B. van 28 september 1984).

¹¹ Het individueel akkoord van elk lid van deze afvaardigingen is dus niet vereist.

- 3° de benaming van de aanwezige en van de al of niet met kennisgeving afwezige vakorganisaties, alsmede de naam van de aanwezige en van de met kennisgeving afwezige leden van de afvaardigingen van die vakorganisaties;
- 4° in voorkomend geval, de naam van het aanwezige of al of niet met kennisgeving afwezige preventieadviseur;
- 5° de naam van de technici;
- 6° de beknopte uiteenzetting van de besprekingen (met eventuele wijzigingen van de dagorde tijdens de zitting);
- 7° het met redenen omkleed advies (met motivatie van de ingenomen standpunten)¹².

Een afschrift van de (ontwerp)notulen wordt binnen de 15 dagen na de vergadering bij een ter post aangetekende brief gezonden aan de werkende en aan de plaatsvervangende leden van de afvaardiging van de overheid, aan de betrokken vakorganisaties en, in voorkomend geval, aan de preventieadviseur die aanwezig waren op de betrokken vergadering.

De leden van de afvaardiging van de overheid, de vakorganisaties en, in voorkomend geval, de preventieadviseur beschikken na de verzending van de notulen over een termijn van 15 werkdagen om hun opmerkingen ter kennis te brengen van de voorzitter. De postdatum geldt als bewijs van de verzending.

De voorzitter kan evenwel op voorstel van een afvaardiging en na de andere betrokken afvaardigingen binnen de voormelde termijn van 15 werkdagen gehoord te hebben, die termijn wijzigen.

Wordt binnen die termijn geen tekstwijziging voorgesteld, dan worden de notulen definitief.

De voorzitter legt op de eerstvolgende vergadering de vraag om rechtzetting aan het overlegcomité voor. Wordt geen overeenstemming bereikt, dan worden de uiteenlopende standpunten in de notulen aangetekend.

Een afschrift van de notulen wordt aan de betrokken overheden gezonden.

De notulen worden neergelegd en bewaard op het secretariaat.

4.5. Advies en beslissing

Het met reden omkleed advies zal het kader en de grenzen aangeven waarbinnen de overheid gemachtigd zal zijn om te handelen wanneer zij de maatregel neemt die aan overleg werd onderworpen. Dit advies impliceert echter geen enkele juridische noch politieke verbintenis vanwege de overheid, zodat de beslissing hiervan kan afwijken, met dien verstande dat de overheid niet – essentieel - kan afwijken van haar oorspronkelijk voorstel of het standpunt dat zij, tijdens het overleg en met amendering van haar oorspronkelijk voorstel, zou hebben aangenomen¹³.

De redenen waarom de beslissing van een overheid afwijkt van het met redenen omkleed advies dat door het overlegcomité is uitgebracht, moeten door het secretariaat binnen een maand (na de beslissing) worden medegedeeld aan de leden van de afvaardiging van de overheid en aan de vakorganisaties en, in voorkomend geval, aan de Preventieadviseur.

¹² Dit advies zal, naargelang het geval, vermelden:

- het eenparig standpunt van de afvaardigingen;
- de uiteenlopende standpunten, ofwel van de afvaardiging van de overheid en van de afvaardigingen der vakorganisaties, ofwel van de afvaardiging van de overheid en van de afvaardiging van één of meer vakorganisaties enerzijds en van één of meer vakorganisaties anderzijds.

¹³ Indien dit het geval is, zal de maatregel slechts geldig kunnen genomen worden nadat zij opnieuw aan het overlegcomité is voorgelegd. Zie ook rechtspraak van de Raad van State (nr. 24.553 van 29 juni 1984; nr. 3027 van 4 januari 1954).